

POSTANOWIENIE

Dnia 19 lutego 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Kala

w sprawie **W. L.**

skazanego za czyn z art. 300 § 1 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 19 lutego 2026 r.

zażalenia obrońcy na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 2 października 2025 r., sygn. akt IV Ka 311/24, o odmowie przywrócenia terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 11 września 2025 r., sygn. akt IV Ka 311/24,

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

uchylić zaskarżone postanowienie i przekazać sprawę Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 2 października 2023 r., sygn. akt II K 65/22, Sąd Rejonowy w Trzebnicy skazał W. L. za przestępstwa z art. 300 § 1 k.k. i art. 300 § 3 k.k. w związku z art. 91 § 1 k.k. na karę roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby oraz karę 100 stawek dziennych grzywny przy ustaleniu jednej stawki na kwotę 50 złotych. Orzeczono także obowiązek naprawienia szkody oraz rozstrzygnięto o kosztach procesu.

Powyższy wyrok został zaskarżony apelacjami wywiedzionymi przez oskarżonego i jego obrońcę.

Na rozprawie apelacyjnej, przeprowadzonej przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w dniu 28 sierpnia 2025 r., w sprawie IV Ka 311/24, obecny był zarówno oskarżony, jak i jego obrońca z wyboru, radca prawny M. Z. .

Wyrokiem z dnia 11 września 2025 r., sygn. akt IV Ka 311/24, Sąd Okręgowy we Wrocławiu zmienił zaskarżony wyrok w zakresie opisu przypisanego oskarżonemu czynu, uzupełnił kwalifikację prawną czynu oraz podstawę skazania o art. 4 § 1 k.k. oraz uchylił orzeczenie o obowiązku naprawienia szkody. W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy i orzekł o kosztach procesu.

Na ogłoszeniu ww. wyroku był obecny oskarżony. Nie stawiał się natomiast jego obrońca - radca prawny M. Z. .

W dniu 23 września 2025 r. (data sporządzenia i nadania pisma) obrońca oskarżonego - radca prawny M. Z. - zwrócił się z wnioskiem o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego we Wrocławiu z dnia 11 września 2025 r., sygn. akt IV Ka 311/24. Jednocześnie złożył wniosek o sporządzenie tegoż uzasadnienia i doręczenie ww. wyroku wraz z uzasadnieniem na adres obrońcy. Jako przyczynę uzasadniającą przywrócenie terminu obrońca wskazał fakt, że w okresie od 15 do 19 września 2025 r. obrońca przebywał na zwolnieniu lekarskim i z uwagi na objawy chorobowe nie mógł opuszczać miejsca zamieszkania. Do pisma obrońca dołączył wykaz wystawionych mu zaświadczeń lekarskich, z którego wynikało, że był niezdolny do pracy w okresie od 15 do 19 września 2025 r., Wykaz ten wskazywał również, że powyższą niezdolność do pracy stwierdzono zaświadczeniem lekarskim wystawionym w dniu 20 września 2025 r.

Postanowieniem z dnia 2 października 2025 r., sygn. IV Ka 311/24, Sąd Okręgowy we Wrocławiu ww. wniosku nie uwzględnił, wskazując, iż niedochowanie terminu zawitego wynikało z przyczyn leżących po stronie wnioskodawcy. Sąd wskazał, że z przedłożonego przez obrońcę zestawienia wynika, że zaświadczenie lekarskie dotyczące jego niezdolności do pracy, za okres od 15 września 2025 r. do 19 września 2025 r., zostało wystawione dopiero w dniu 20 września 2025 r., a ponadto z przedłożonego dokumentu nie wynika, czy we wskazanym okresie ww. zmuszony był leżeć, czy też mógł się poruszać. Ponadto sąd wskazał, że nawet

jeśli przyjąć, że w okresie od 15 września do 19 września 2025 roku obrońca z przyczyn obiektywnych nie mógł uzyskać informacji o treści ogłoszonego wyroku, „to przecież pozostawał mu okres od 11 do 15 września 2025 roku na złożenie stosownego wniosku”.

Od powyższego postanowienia zażalenie wywiódł obrońca oskarżonego W.L. - radca prawny M. Z. - który zaskarżył to postanowienie w całości, zarzucając mu:

- naruszenie przepisu postępowania - art. 126 § 1 k.p.k., poprzez odmowę przywrócenia oskarżonemu terminu do złożenia wniosku w trybie art. 422 k.p.k., mimo że nie było podstaw do jego nieprzywrócenia;
- błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na przyjęciu, że niedotrzymanie terminu zawitego do złożenia wniosku w trybie art. 422 k.p.k. przez oskarżonego nie nastąpiło z przyczyn od niego niezależnych, albowiem obrońca mógł złożyć wniosek w okresie, kiedy jeszcze był zdolny do pracy tj. od 11 do 15 września 2025 roku, w sytuacji, gdy prawidłowa ocena winna prowadzić do wniosku. że oskarżony jako osoba reprezentowana przez profesjonalny podmiot w osobie radcy prawnego miała prawo spodziewać się, że jego obrońca złoży ów wniosek we właściwym terminie.

Podnosząc powyższe zarzuty, skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i przywrócenie oskarżonemu terminu do złożenia wniosku w trybie art. 422 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie okazało się zasadne.

Skarżący ma bowiem rację wskazując, że rozumowanie sądu odwoławczego, które legło u podstaw zaskarżonego postanowienia, dotknięte było błędami i brakami, które bez wątpienia mogły mieć wpływ na jego treść.

Na wstępie należy wskazać, że rzeczą oczywistą jest, iż nie można upatrywać zawinionego działania obrońcy w tym, że nie przewidział swojej przyszłej niezdolności do pracy i nie złożył wniosku o sporządzenie uzasadnienia wyroku sądu odwoławczego, zanim ona nastąpiła. W tym więc zakresie argumentacja Sądu Okręgowego była całkowicie chybiona.

Innym i to dużo poważniejszym mankamentem w rozumowaniu organu orzekającego było jednak to, iż organ ten pominął okoliczność, że zgodnie z

utrwalonym poglądem, zaniechania obrońcy stanowią zawsze przyczynę niezależną od samego oskarżonego w rozumieniu art. 126 § 1 k.p.k. - i nie ma znaczenia czy uchybienie obrońcy jest zwykłym zaniedbaniem, czy w ocenie sądu jest to działanie celowe – chyba, że jest ono efektem uzgodnionej z oskarżonym rezygnacji z danej czynności (tak trafnie Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 17 stycznia 2008 r., sygn. akt V KK 448/07). Tej kwestii sąd odwoławczy nie tylko nie uwzględnił, ale nawet – jak należy wnioskować z treści uzasadnienia zaskarżonego postanowienia - jej nie badał.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania. W postępowaniu ponownym, uwzględnivszy przywołane wskazania, sąd, tym razem wnikliwie, rozpozna ww. wniosek o przywrócenie terminu zawitego.

Z uwagi na powyższe, postanowiono jak w sentencji.

[J.J.]

[a.ł]